

17550

I

Moa. St. Dr.

P

Ma

Grabianowskiego Andrzeja: Panegyryk godowny.

PANEG. et VITAE

Polon.

№. 422.

P

Sze

C

I

W

A

W K

12.

PANÆGYRIK GODOWNY,

№ 1

Scześliwy Związek miłości, Nowych Małżonkow.

I EGO MOŚCI PANA,

CHRYSZTOPHA
KRAVZA,

Y

I EY MOŚCI PANNY,

I ADWIGI
CIELESCIANKI.

Wrodzonego niegdy Iego Mości Pana,

WOYCIECHA CIELESTY,

Rayce Krakowskiego, Corki.

Przez

ANDRZEIA GRABIANO W SKIEGO,

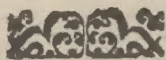
Stawney Akademicy Krak : Studenta.

Przy vniżoney vprzeymości năpisaný.

W KRAK: W Druk: Marciná Filipow: A. 1642, Dnia 29. Sept:

12.

Vrodzonemu Panu ,

IEGO Mości,

P. CHRYSZTOPHOWI

K R A V Z O W I,

Swemu M. Panu, 1750 I

Author felicitatem.

Zacnorodny Chrysztophie, wiem że mey kámeny,
Choć sie mało w niey znaydzie Memnożynskiey ceny,
Nie zámstydzisz przed sobą: gdyż nie zámwsze tracą
Drobne rzeczy swey wagi: wszák y perły placą
Lubodrobne? bá zgoła y Rubiny mále
Azaz nie są nád złoto oczom okázale?
Wprawdzieć nie jest szárlatem okryta rumiánym:
Iednak zdoła áffektem wprzeymość przybránym.
A by była z to siły, y wolności miała,
Nikomuby w posługách przodkowác nie dala.
A tak Zacny Chrysztophie ktobie áffekt cały
Prziymi prosze: lubo sam präsent bárzo máły.

PANÆ.

PANÆGYRIK GODOWNY.

*Bona cum bona
Nubet alite Virgo*

Złotowłosy Apollo/ złożył krys Mławsowy /
Zostaw w Delphie ciągły rog y Pancerz stalowy:
Jużes horynie krewia zbroczył Lipariyska ziemię /
Gdyś na placu położył Amphitryty plemię.
Zrzucił ten sykał hártonny twej ogromney zbroi/
Boć w zaplacie potomkã już za twoie stoi.
Już ci za to Cyclopes krew swoje przelali /
Ktorzy Pannu Kretskiemu piorunny kowali:
Z Alkatoem poprzestań o Threnách rolować/
Słuchniey ci dziś z Orphe ũsem Lusia moderować:
Oblecz sãte od Panien Eliyskich utkano/
A w Pergámie Attali rãto hãstowano.
Pãtrziãł w Cyprze Pãphia Pãdwány rozwodzi?
Jãł sã tu niey Cny poczet Pimpleyskich siostrz schodzi?
Pãtrziãł przy niey y Sauni z Sãtyry lesnemi:
Tudzieś y Trzy Charites z Nãlady rzeczniemi/
Sliczne stronie wonnemi Mirtãmi wpsrziły:
Geste chory z osob swych w porzãdku sprãwiły:
Czol obitna gzesć dãła Cnemu Hymenowi /
Proszãc by sã chĩãł z niemi miec tu Tryonowi

Sarmáckiemu : gózie Wáwel Nymphy obmywáia /
Gózie piorunni w FORTECACH strážnicy miešťáia :
Gózie swe Pzan rozbiia o stály kámeny /
X rozkošne przy godách koncertuie Threny.
Aleć oto páchole Lidiystie przychodzi /
Które w sercách pochodnie belty swemi plodzi /
Do Mátki sie przysiadá / ěniey przytula głowe /
Táť zázyna piešzoty przeplatáiac mowe.

Bodź wesolá Cna Mátko potkał miá lup znáczny /
Z tego luku / od tych strzał, dziś iest zranion Zaczny
CHRYSTOPH ieden z potomków KRAVZA gláchetnego.
X IADWIGA Cna Corká domu Kádzieckiego.
Przetož spuść sie o Mátko zemna ná te ěnieie /
Kedy hoyna pulnoca Wistá rose łcie.
Tám ěie Nymphy Słowiáńskie z ochota Gelaia /
X dozwozlu tey Páry ránney záprašáia.

W tym Cyprydá rozkáže ná strone Synowi /
Sámá sie ma ochotnie ku swemu stroiowi.
Bierze swoje sárbiżki y špišonárdowe
Wodki / Olejki z Rože / wíec y Balsámowe :
Škrápiá štronie : á potym Pižmy / Zybetámi /
X wonnemi Cylláde kádzi peršumámi.
Kládzie perly ná palce / ná šyie láncuškli /
Wiešá ná pierś záponki / ná všy záuškli :
Laurem głowe obtacza : gdy sie táť gotuie /
W tym Apollo z Parnázu do Cypru wštepuie :

Witá

Wita się z nim Cypryda / Erze stem go swym rączy /
 Wiem ja rzekł iey Apollo / co twoy vbiór znaczy:
 Już mi o tym obwieścił Poety moiego
 Echo: idźże ty torem zamyślu twoiego /
 Otoć daie w Regiment Chelikonskie rotę /
 Idź a staw się tu związku: ia tey Pary cnoty
 Bada głosił przy źrzodle w Parnazie dwurożnym /
 Ty już wychodz Cyprydo / z mym choręm podróżnym:
 To wyrzekłszy Apollo z Cypru występuje:
 Za nim lotny Cylleney z wieścią się gotuje /
 Bierze trabe drożona woberz się wiliaco /
 Ku wierchow i z samego spodu rubielaco /
 Trabe w ktora niosac wieść gdy na larme krzyknie /
 I sam Empir z huku iey ogromnie zaryknie /
 To on wyiazd Cyprydy po powietrzu głosi /
 Wnet się ta wieść po krainach przyległych roznosi.
 Jo Jo dźwięk lotny rozchodzi się wszędzie /
 Już już miłość vSTADLA na lonie zaśiedzie.
 Lecz mie żartkiem Pegazus strzydlem wyniosł w górę:
 Ze tu sławiey Pary pióro w ręce biorę /
 Pierweyby się twoia oś Phæbe wygłodała:
 Nizby moia Thalia zacność iey wygrala.
 Ale niech ci dość na tym Muzo moia będzie /
 Ze lub nie na zbrodzone nurty twa wypiedzie
 Lodla: iedną ia bede do portu sterował /
 Ku ktoremu vmysł moy żagle nakierował.

Ty Niebłę zgrzybiały táras swoy otwieray /
Ná nas / ná nas Zephirá raczego wymieray /
Niechay wolnym dmuchaniem lodz náše pogánia
Aż dopłyniem z Thalia do milego stánia.

W sercu Cnego CHRYSZTOPHA róższerza sie rana /
Lidiy zylá żelescem niedawno zádáná.
Szuka by ja vlezył Aesculapiuszá;
Aleśtoy Cny CHRYSZTOPHIE nie to cie poruśá /
Setwe serce gleboła grot rana zekrwáwil:
Leż że w tobie testnica ku twej miley spráwil:
Trudno sie masz miłości paśsem zástónić /
Trudno przed nią tyl podać / trudniey wréc sie brónić:
Idźże tedy ku gmáchom CIELESTOW przeżacnych
Kádo w Areopágu Kráľstwowym znácznych
Tám testnica y rana w sercu swym zágoiś.
Gdy sie z śliczną IADWIGA świetym zwiázkciem spoiś.
Ale słuchay Thalia miej sie ku zagłowi /
Ja iuż łódke mym rudlem wypra ku Cyprowi /
Już to dawno Cyllenizyl w gorách wytrebowal /
Gdy sie mnogi Cyprydy dwor kham wypráwowal:
A widziszże on obłot modrowy wstáiacy
Złoty promień swiátłości z siebie puśzczáiacy /
Cyprydác to iáť bacz w nim sie półázuie /
Z niego w gmáchy Neptunście z postem swym wstępuie.
Dla

Dla niey Tryton wyprzata wodóplawne nawy /
W których się iść gotnie ku Sarmatom w pławy.
Sama za tym żeglugi znałi przepatruię /
Sama wiatrom śpiewacym wśu nadsławuię /
Znaży wszystkie Planety po nieba okregu /
Arkturę / y Giady płutne w cichym biegu
Jobadwa Tryony / Orioną potem
Przepatrza bardo świetnie błyszczącego złotem:
A gdy baczy / że się ma wszystko ku pogodzie /
Odbić także od brzegu zagłolotne łodzie.
Tryton chwyci z zagłami przeczne reie skokiem /
Ku Mąstowi ie wzgorze podnosi z powłokiem
Dmucha miły Zephyrus / y Boreas nagle /
Pędzi na port szczęśliwy w zhesowane zagłę:
Siwe zewszad w kolo nam wleśaia się piány /
Szum za rusa stonawe wydaia balwány /
Nereidy pieniste / y Morstkie Syreny /
Wynurzywszy się z nurtow po naga pierś / Threny
Pieśzonemi przyiażd iey mile opiewaia /
Z wprzezmieni pokłony ku nąwom się maia /
Prodla padem balwány Pontu krzyżtałnego /
Ozapiąia w biegu styr batu pierzchliwego /
Obroci się Cyprydą : Cory nam kochane
(Rzecz ma do nich) w Neptunskim domu wychowane /
Do nas / do nas na baty co przedzey wsiadaycie /
A w Sarmackie Tryony z nami pospieszaycie.

Jedziem

Jedziem od Nymph Słowiańskich na Fest zaciągnięte
Nowoślubnych MALZONKÓW: przetoż wy słupione
Słizne Chory Neptuná/ z Compánia moia/
Chciejcie ten ált ozdobić przytomnością swoia.

Rzecz iey wszystkie przyjmia/ nawy ośiadaia/
Do zabaw sie w tey mierze służące rzucáia/
Galáthea z Syreny pienie swe rymia/

Przy kornetách krzykliwych mutety gotuia/
Pánopea z Melito śla do swey družyny/

Zaciągáiac iey z soba w Sármaćkie kráiny.
Leukothéa z Nisea o swych stroiach myśla/
Po perlowe do domu lonchy Glauká wysła.

A w tym Tryton dzierzac styr ladu troche zoczy/
Wnet z rusy swey kusiábie z poiaźda przystoczy/
Macá gruntu ieżeli wolny od ráfny/

Wypiera bat zmierzáiac do miley kráiny.
Gdzie strągliwie śumny Dniestr w bystrem biegu wyie
Gdzie wysokie pienista Wisła brzegi ryie.

Już dzień stanął w pulkresu: y drogi Phæbowey
Záchodził kres w ślasy trop wági Olympowey:

Kiedy zaglę v portu Trytonczył strychuie/
X ná kotwiách nawy swe przy brzegu gruntuie.

Cyprydá też z orśákiem ná lad wystopiwszy/
Po muráwie z radością chyżo wystoczywszy/
Wdzieczne zá tym otrzyli wszystkie wypuścáia/

X Sármaćkie Klimátá z weselem witáia:

Elia/

Wia/ Wia/ wesołe wśedzie sie rōzwōdźi/
Tam gōdzie z loża powstaje Phæbus y zachōdźi.
Wnet sie to Nymph Słowiańskich do wśu donosi/
Ktorem Wistā wārkoże nā łonie swym rosi:
Zaczynāia nā tych miast wzāiemne pōciechy/
Wesołe rał klastānia/ wciekne pōsmiechy/
Biega zā tym do Gości bystrołotnym pędem/
Zoczywśy ich stāno wraz sylvowanym rzędem!
Biaczolem raz pō raz: ā oczy bystremi
Po ślicznym gronie Bogiń rzucāia: ktoremi
Hetmānā Cyprydā/ ktey sie zapalāly/
Tey nāzadzie tey wprzōdzie/ pilnie vgladāly:
Alić zoczy ā onā w pōsrzōdku świetnieie/
Jako śliczna Jutrzenkā/ kiedy ramięnieie/
Złota głowa przybrawśy w rōżo przeplatāny
Wieniec: gdy świt przynosi Olympowi rāny.
Śnieg z iey pierśi y z sylvie piekzōny wynikā/
Gdzie sie miłość żarliwa w swym gniāzdzie zamylā/
Mnieyśza zās część pierśi iey nā wierzch sie wydaie/
Wielśza w śacie żāzdrośney okryta zostāie.
Tāl w niey oczy nāpazśy/ z vłlony nistkiem
Zaczynāia wraz do niey vśty rōżānemi:
Śliczna z Bogiń Cyprydo ktorey Cypr z wesołem
Amātuntem/ y włości Paphstie biia zolem;
Dziękuiemyć żeś prośbom nāśym miejsce daśā/
Ktorec świeżo przez twego Synā przetłādā

B

Com

Compánia nas wšytkich/ gdyż sie tu stáwila/
A tál zacnych ná náš fest gości záprošila.
Juž slične Boginie z swo Hetmánko w stáycie/
Juž wšech wciech z Hibleyskich stárbnic dobywáycie/
Wšytkie wšytkie zgodliwie swe wynoście glosy/
Hymen/ Hymen/ wesoly niech idzie w niebiosy.
Wyrostropne Boginie Pierzystey roty
Wiyćie wdzięczno páchniace tego STADLA cnoty:
A wy slične Neptunki y Gratiy gromády:
Wygráwáyćie wesole ich dzieła bieśiády/
Przyzdabiyćie zwiázek ich rytmy cwiżonemi/
Niechay styna y miedzy Niesłáncy Pontskimi.
Wy zás lesni Faunowie z Sátyry chyżemi/
Co w dobrowách walczycie z zwierzety dziłłemi.
Záwiešáyćie ná bułách oššepy hártowne/
Wykrzyłáyćie ná šurmách tryumphy godowne.
Z nimi wespól Hymenie: niech pochednie twoie
Nowe dzišia ošwiece MALŻONKÓW połole.
A ty móžna Hetmánko/ Ktozey berło dáno/
W ten čas gdy ćie w te strony z Cypru wysyłáno/
Prowadz im rey: ó to ćie wielce vprašámy/
Day w przód Echo ná Hárphie wdzięcznemi stronámi/
Sław te Pára idaca do Stanu šwietego/
Sław przymioty/ sław godnošć domu tey zacnego.
Z Páštánskiemi prezenty my zá tym poydziemy
Przy nich/ poćiech/ fortunny/ winšowác bedziemy/

Tak wzięciemy Jutrzenkę miłości szczęśliwey
A fest zacy odprawiem tej Pary zgodliwej.
Eia/ Eia/ wesole z nami wykrzyczacie
Czas nastąpił/ już się stąd śpieszno wybieracie.
Tu już Nymphy wzięły: Chory z godnym okiem
Na ich prośby przypadłszy / Pegazowem krokiem
Od brzegów się sunęły skrzydły Merkurego
Spięte/ proclac obłoki powietrza gęstego.
Nie tak ścieżkę skrzydłami Orzeł iasnooki/
Nie tak strzela z cięciwy spuszczone obłoki:
Jako ony chyżością w bystrołotnym pędzie.
Narabiała zarówno w nieprzerwanym rzędzie/
Okrzyknie ich Cypryda/ tu kres biegu tego
Stoycie tu cne Boginie: tu Pałac milego
STADLA: oto w nim Hymny słodko brzmiące głosi
Echo: które nam teraz do uchu przynosi/

Stano w kroku kuzawa z siebie otrząsała/
A na swoje Hetmankę pilne oko miała/
Alie znówu: sam wśytłie za mna' za mna krzyknie
Siostry moje: a z tym się do Pałacu przymknie.
Z rospalona pochodnia Hymen do drzwi stoży
Otwiera im: a ony wchodząc bystre oczy
A tam y sam rzucą: z gośćmi się witają
W posród ich nowego STADLA vglądają/
Wnet go doyerza za Stolem wśytłie k nim wybożę/
Bliac golem: a te rzecz do gości obroca.

O iak miś poglądać że dziś w takiey sworze
Jednoſtayna aſſettow miłość nieci zorze /
Takie dwoie prómyszgłow / Phæbowych gdy z morzã /
Wſtãiac cienie zmiatãia z rãnnego pozorzã.
Takie dwoie kwitniace wiſzac przy mácii /
Gronã buyne w krzewiſtey blyſzczo ſie winnicy /
Takie dwoie Tyndara bliźniatã nã niebie
Cieſza mãtkã : gdy ſiedza oba wedla ſiebie.
Takie roſe dwie w wieńcu ; dwie biale lilie
Gdy iãſnieia żółtãwa rozwiãiac ſyie.
O miłości miłości ; gdyś tak ieſt wzãiemna
Szczęść to STADŁO bez ciebie żyć rzecz nie ſoremma.
To wyrzeſz Boginie / krzeſłã zãſiãdãia
Z ſzeregulne porzãdkiem pienia zãczynãia /
Cnã Hetmãnkã nãpierwſzã / wãrlocz rãſtãżony /
Opiawſzy nã hãrſie ſwey ſłodkobrzmiace ſtrony
Wielkim przebieży palcem ; w nie zã tym zãwãdżi /
Z tym przy vderzonych rymem ſie wyſãdżi.

Cny MALŻONKV w Sãrmãckiey Stolicy zrodżony /
H ymn ten pierwſzy rãcz przyiãć przez m'ie przepleciony /
R ymem z głoſy mey hãrſy z Cedru wydrożoney /
I tu ſlawie imienia twego nãciognioney.
Szczepem ieſteſ tak w ſlawã DRZEWã krzewiſtego.
Z e iuż ſwoich GALãZEK vdziała miłego /
T obie FRVCTV Krãkowſki Senãcie wſpãniały
O iaki ſmãł w nim czuieſ ? o iak ieſt doyrzãły ?

P owiedz mądry PACZOSKO Senat żeże zacny /
Hárſy moiey ſwym głoſem ſpraw dźwiewieſzom ſmáczay
K toć poſazał droge w dom KRAVŽA ſláchetnego?
R áda/ ſława/ y Cnota wielce zámožnego.
A záž niete przymioty w pierwſzy táłt wygráne?
V ználeſ ie že nie ſa zmiennie fárbowane.
S am ſławny Dom CIELESTÓW cnych iáł o nich ſadzi?
M iartkuy láždy tego džiſ zdrowy rózum rzadzi/
I áł žrzenice w oſu ſwym CORECZKE zchowawſzy
E xemplámi cnot ſwoich mlodoſć ieſy przybrawſzy
S ławno dáte ſławonemu w domu tym SYNOWI,
Z acna perle/ zacnego Oyc a fleynótowi.
C ož : ážáž to nie iáſny znáť ieſt ſláchetnoſć?
Z acne domy CHRYSTOPHIE mieć w ſwey poſkrewnoſć?
A za y to liedy ſie z kim cnotá pobrać?
N ie ſláchetneć Sláchetwo ktore te wtráć.
I áłóſ ſie ty z nia zbráćil : iáł óna przyzdobil?
N ie meſy to ieſt hárſy ton : wáſz ktorych ſpoſobil
I áſnego Pan Z ybertu Cory : naſtepayćie
K ónže ſa iuž : wy po mniete rzež intonuyćie.
V pſtrzyleſ ſie Malžonku (głoſ Párnáſtiey róty)
P ieknym kwiećiem trzewiſtey w domu twoim cnoty/
I áſny G ynett nie táł zwytl hoynie puſzczáć w gínáchy
E mpireyſkie/ wonnych žiol miodowe zápáchy:
C nych iáło ty wypuſzczáſ obyczálow wonnoſć /
K witnielacey mlodoſćci : á nie džiwo bo ſłonnoſć

Rzadziła cie wrodzona / żeś zielone lata/
A ni bawo zlych zabaw / ni też pieczęt światá/
K rasa raczej stoletney przyzdał mierności/
Obył był rozum przy każdej młodości/
Wierzcie młodzi : żebyście trosk nigdy nie ználi/
S iebie / ani Rodzicow hánby nabawiáli.
K ogo bowiem tá perła mierności wprzysłá /
I už zá takim innych cnot nástepnie sílá.
M ierność tedy CHRYSZTOPHIE, gdys tá obral sobie/
A iákož už sequele dzis wnošić o tobie?
Ł ástác sie tá co niegdy Pándorze dostała/
Z wielu przysad życie twoe wstalt wfarbowála.
O komuž twá wlládnosc / y madre zabawy
N ie slycháne? gdy dáie głosne dobrej sławy
E cho ; chyba zázdrości samey nieświádomé/
K tora z cudzey dobroci odnoši ostome.
N už twá ráda / státeczność / wmyśl známenity/
O stry rozum / y iezył w kílka mow obfity :
W izerunkiem zaś nie iest mániénia práwego?
Y pochwały bydž godnym od szla każdego?
Znáć żeś spráwy ták baczenie wmiat moderowác :
Ześ w bogich y możnych mógł wkontentowác
Káždyc przeto z miłościá dant swoy przypisuje /
Z tego cie sam pienisty ożor nie wyzuje.
W iat drogi to kleynot z rał Boštich nádány/
Z niewolone mieć ł sobie mnogich ludži stány/

Tálci

Talciłogo Pan hdyńie swemi wżci dary/
Tego też wiecey ludzieskania bez miary.
Ale dość już tych pienia. Wy Neptunki wstajcie!
Z Gracyami na złotych goslach wyrzynajcie /
Hymen śliczney SLOWIANCE my z gośćmi siadziemy
Z nimi sobie tokuac po pracy wytchniemy.

I asny z trzech GWIAZD dziedziężnych PANNÓ blast dając
A w ktorejże / każda z nas tobie cześć czyniaca
Dzisia śacie na widok twoj zanosć wystawi?
Wstęż pochlebstwo zniskome; precz ozorze zwrócy/
I kon nosisz na sobie OYCA ślachtetnego
G lancem cnot / w tey stolicy niegdy świecacego
A byś go snadź bydź żywym przezeń wyrażala /

Choć go blada Lachesis w Olimp z tad wystala :

Ey Cna CORO dobrzec to : lecz czy iego chwały

Lub by niestał twoy Jkon / nie biła o staly?

E cho iego postępkow z grobu go wyrzywa /

Sławoy godney wonnem: twięteżli okrywa:

Czyn ty iednak Cna PANNÓ co czynisz ochotnie /

I ten obraz wyraża RODZICA istotnie

A zaż cnota twa w iego cnoty niewstępuie?

Nuż : izaż to śmierć iego tym się nie wetnie?

Każdyc Rodzic po śmierci w takich dziatłach żyje /

A ni iego pamiatki robak nie rozryie.

Rozum w tobie Wyszysty odziany ludzkością /

A ssekt skłonny ku dobrym / skromność z statecznością /

Jezye

I szyl w gulo ostrożność dobrze opatrzoney /
Cudzym gwoli postępkom żodłem nie zostrzony.
A natura iako cie Cera wrażyła?
Nigdy takiey y ona Greczynka nie była/
Ktorey gwoli Syn Krola Trojańskiego młody
Aż za morze przepływał przez stonawe wody.
Krasna trzykroć Danae złożyć by musiała.
Równiając się twey Cerze pewnieby przegrała.
A tak bierz ten CHRYSZTOPHIE świat buynego rodu/
Ktoryć śliczna LADWIGA nieśie z cnot ogrodu.
Onci to jest/ ktorego w cney Matki wstepniac
Wzór nabyła/ życiem iey swoy żywot poświęcać
Sokół iak z wrzosa w pszczołę zla zbiera pracowita/
Kształtem rownym MALZONKA twą pieczolowita.
A byż MATKI przezacney godnego żywota.
Mogła zbierać okrasę tak iey miła Cnota/
A tobie zbior w posąg dąć: w tym pieczoluie.
Łagodno swa powolność ku twey części gotnie/
Zawszeć w każdej potrzebie będzie stać ozdoba.
Oboj: y Lufrecyey czystości podobna/
Nie wotp stanieć miłością iak v Phocyona
Korona na głowie twej bogoboyna ZONA.
A lbo iako Porcy wielka nad swę sity /
Na swę ranie znaczyła moc/ gdy Brutus miły
Otworzyć się iey w radzie tajemnic obawiał /
Wolność kiedy chraniaca na nogi postawiał.

A nimuśu tãkiegoś Onã probe wydá!
Tobie zacny CHRYSZTOPHIE gdy nátrze przygodã:
X to sãmo co wãzel Malżeńskiey miłości
Zwykło tãrgãc nie przydzie do iosterk przytrości:
Zacnorodna IADWIGA żolc od swey ofiary
Pierz odrzuca; i zaż to ie y sa liche dary?
Ale coż sie wżdy nagle nášym geslom stãto?
Ze w ieden tãkt nas wšytkich tolo grãc przestãto?
Wstańmyż; plesow zãżymy: wšãł też następnia
Chory Faunow z Sãtyry niechże ci rymuia.

Sliznobuynę ^{KWIAŁECZKI} Krãłusowey niwy/
Rowna bãrwa rowny kštalt / y zãpach zgodliwy/
Z wãšych przymiot pušczacie: inuż was nie struie
Zaden wicher zlych niezgod / ktory czeſto psuie
Zwiazãł żeńskiey cãłości: ách iãł tãm troſkliwy
Żywot? gdy od Xãntypy Sokrates cierpliwy/
Grãdy / gromy / y deſz ze znoſi; inuż tãm zbiedz
X sam mady Sãlomon; ieſli ſie nie rzodzi
W rãzie tãkim ſtromnoſcia: trudneć ſa terminy
Nieſwornego Malżeńſtwã / w tãkim odrobiny
Czci, miłości, wciechy / rzadu domowego
Ni Candoru obaczysz: ten tylko z tãkiego
Stãdlã ieden pożyteł obficie wyplywa/
Że nã kãżdy dzieñ cierpiec rozumu przybywa.
Aleć v was Cna P A R O ktorych ſercã mocnym
Wzglem miłość zwiazãłã: w biegu ſpraw potoczny /

C

Nie

Nie założyj swęj stąnce/ tą iedzą niezgody/
 Przy ták ścisley iedności trudne iey ząwody/
 Nic tu Circes nie wstora; nic podziemne Ksiaże/
 Ani szczęście ktore wiasc gdy co chce rozwiaże.
 A ták żyj Cny CHRYSZTOPHIE, żyj PANNÓ Szczęśliwa
 Życie spolem oboie/ żyj PARO zgodliwa.
 Ten stos pienia nášego: iuż wam biem czolem:
 Gdyż nądchodzą Słowiańskie Naiady z swym kotem/
 Owoż y my Boginie w Wisle wychowane
 Idziem ktobie Cna PARO byśmy ząwołane
 Gody/ przy tych applausách z gośćmi nąwiedzili/
 A przez naše presenty sawor oświadczyli/
 Párac tedy Wianeczkom z lauru vplecionych
 Kredensuiem: rácz przyiac od nas vnizonych
 Służek twoich; á iáko strážny grom nie psuie
 Lauru; áni odmiána tegoż cery truje;
 Ták żaden grom impetem potocznych trudności
 Ni Nemezis niešťczęsnym swęj rzuceniem kóści/
 Nie potráfić ząšťkodzić: o PARO zgodliwa
 Prowadźże dni wesole/ niech Cloto leniwa/
 Przedze swoje rozciaga w ták dąlekie láta
 Po ki Mrowlá żydlem swym nie ząprzotnie światá.
 Niechay wyda swoy wyroł sam Pan Władogromy/
 Aby przysły POTOMEK zdo bił wáśze domy.
 Gdy wyniknie przy hoyney dziełow wáśzych stawie/
 A šťastliwie ząsiedzie ná Rądzieckiey lawie.

Lecz sie to inż iak widze Cyprydá rumnie
 Z swymi chory/ y tobie niſkim kredensuie/
 Z acne STADŁO poſſonem: wiec y náſſe koto/
 Przy oſtátnim Walecie ktobie zniżá czoło/
 Wotá wzbudza: Siy mile: gdyż táł ſzczeſcie chćiało/
 Aby miały dwie duſze, ſedna myſly ciało.
 Nużez y ty Poeto ſtrychuy żagle ſwoie/
 Boć Cypryde inż powiozł Trytończył w połoie
 Już w niez poczem ſwych goſci wesoła wſtepuie
 A tobie też wyſiádać z łodzi rozkazuie

A N A G R A M M A.

Z O P H I A   C I E L I E S C I N A   R A Y -
 C Y N A   K R A K O V V S K A .

Ić, nieſ los: iak chcą wyroki Pana: Ray każe.

R Owná ſława Mátrono zacney Emiliey/
 R pátrz iak dżiſia przybywa kreuſu twey liniey
 W ſław nobuynym Rodzaju: gdy POTOMSTWA cnego/
 Domom zacnym wdzielaſz/ ſłód imienia twego
 Gere ſławá wyſoko: bo kogoż nie zlaczy
 Cnotá ze czćia Kárbunkul to ieſt ſławo y ſniacy.
 To ſie ſzczyći dom ſwiety: Dom pochodnia iáſny
 KRASOMOWCOW Wielebnych: to cnot cero káſny
 IVGOWICOW ſłáchetnych: tey FRANCZYSZEK, godny
 Oniażdá zacnych KORTYNOW, w ſławie wielorodny/

Dziś zdżywa przyiażni/ y będzie do końca
 Poti na to pozwoli Phæbus swego gońcá.
 Teyże ceto dziś z wábion/CHRYSZTOPH zacnóróbný
 Slawnych KRAVZOW Potomeł/znát tego dowodny
 Uczom nášym wystáwia Hymen rozgośczoney
 Cna Mátrono w domu twym; ná to náśádzony/
 By dziś slawy twey oraz z Córceśka nábowil
 Dom zacnego Mlódzianá: wczym żeby sie stáwil
 Skutecznieyszym; twego w tym żada zezwolenia;
 A ty ná to: Ić Corlo NIEŚ TEN LOS przeyrzenia/
 Iak RAY KAZE, álbo iál CHCA WYROKI PANA.
 Abyś byla w zacny Dom Cnych Krauzow oddána
 A tak między twych dziateł slawnemi dziatkami
 Żiy Cna PANI fortunnie z Syny y z Sioćiami.

Author Zoilo.

O Smem sie ty Zoile Medrcem Græckim zowieś;
 Kiedy cudze száculeś swego nic nie powieś.
 Lecz nie szácuy; czy nie wiesz? że kto w glebi brodzi,
 Taki nigdy do ládu sucho nie przychodzi?
 Staw ty Cetnem ieslić to k sercu nie przypadá,
 Ze kto z lichem we grzeswey ná placu wpadá,
 Zemniec iáko wiece mówisz z biedney geśi wodá,
 Iesli moy rym nie zgrábny, to nie twoiá sz kodá.

A. M. D. G. Bq; V. M. H.

bdny
bdny

/

it

;

erzenia /

na

i.

sz;

brodźi,

LIOTH. UNIV.

LLONICAF

CRACOVIA

WODZI

ONIA

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016908

